

Souhrn

Hemodynamický přenos síní k výsledné srdeční funkci je v kardiologii nazýván atriální kontribuce (AK). Definice AK není jednoznačná a v principu je popisována AK ke komorovému plnění a AK k systolické srdeční funkci, tj. k systolickému nebo minutovému objemu. Žádná z dosud dostupných metod kvantifikace AK není běžně používána z důvodu invazivity, časové náročnosti závislosti na vyšetřujícím anebo omezené reprodukovatelnosti.

Cílem předkládané práce bylo vyvinout originální metodu stanovení indexu atrální kontribuce k systolickému objemu levé komory (AKSp) u nemocných léčených dvoudutinovou kardiostimulací. V principu jde o kvantitativní hodnocení „stah-od-stahu“ vyvolaného poklesu amplitudy signálu prstové oxymetrie (SpO_2) při náhlém „vypnutí“ stimulu pro pravou siň, ale při současně striktně zachovalé frekvenci komor. Výsledný AKSp je uveden v procentech původní pulzové amplitudy SpO_2 . Metoda je nezávislá na vyšetřujícím, neinvazivní a rychlá. Ve studii byla ověřena dobrá shoda s indexem atrální kontribuce stanoveného obdobným způsobem z invazivně registrovaného pulzového tlaku v aortě.

V souboru 47 vyšetřovaných byly při AV intervalu 200 ms zjištěny následující klidové hodnoty AKSp: průměr 33,5 %, medián 34,6 %, maximum 71,8 %, minimum 6,2 %. Byla prokázána dobrá reproducibilita hodnoty AKSp získaná z párových měření v odstupu 10-20 minut. Průměrná diference mezi dvěma krátce po sobě (10 minut) zjištěnými hodnotami byla $-0,5 \pm 6,1$ %.

Klinickým pokusem bylo ve vybraném souboru nemocných prokázáno zvýšení hodnoty AKSp ve stavu mírné hypohydrtace za 2 hodiny po intravenózním podání furosemidu. Medián AKSp stoupil z hodnoty 30,4 % na hodnotu 43,3 % ($P < 0,001$). Ke vzestupu hodnoty AKSp přispěla pravděpodobně i aktivace sympatiku. Výsledky jsou dobře kompatibilní s hypotézou, významné fyziologické role síní pro udržení optimálního minutového srdečního výdeje za okolnosti, kdy dochází k rychlé ztrátě extracellulárních tekutin.

Křivka závislosti AKSp na hodnotě klidového, stimulovaného AV intervalu (AVD) umožňuje nalézt takový AVD, u kterého je dosažená hodnota AKSp maximální. Takový AVD označujeme jako optimální a metodu lze k jeho stanovení použít. Opakované vyšetřování prokázalo intraindividuální stabilitu závislosti AKSp na AVD.